

Părțile din procedura principală

Recurent: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Intimați: AB, CD, EF

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene

trebuie interpretat în sensul că:

sub rezerva respectării principiilor echivalenței și efectivității, nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, pentru a contesta o decizie de recuperare a unor sume plătite în mod nejustificat, adoptată după scurgerea termenului de prescripție a acțiunii prevăzut de această dispoziție, destinatarul său este obligat să invoce nelegalitatea acestei decizii într-un anumit termen în fața instanței administrative competente, sub sancțiunea decăderii, și nu se mai poate opune executării deciziei menționate invocând aceeași nelegalitate în cadrul procedurii judiciare de recuperare silită inițiate împotriva sa.

- 2) Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 2988/95

trebuie interpretat în sensul că:

persoanele responsabile în subsidiar din cadrul entității debitoare, destinatară a unei decizii de recuperare a sumelor primite în mod nejustificat, asupra cărora a fost extinsă procedura de executare fiscală trebuie să poată invoca expirarea termenului de aplicare prevăzut la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din acest regulament sau, dacă este cazul, a unui termen de aplicare prelungit în temeiul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul menționat, pentru a se opune recuperării silită a acestor sume.

- 3) Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 2988/95

trebuie interpretat în sensul că:

în ceea ce privește executarea unei decizii prin care se impune rambursarea sumelor primite în mod nejustificat, termenul de aplicare pe care îl instituie începe să curgă de la data la care această decizie devine definitivă, și anume de la data expirării termenelor de introducere a căilor de atac sau a epuizării căilor de atac.

(¹) JO C 357, 6.9.2021.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 19 octombrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Napoli – Italia) – VB/Comune di Portici

(Cauza C-777/21) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Articolul 56 TFUE – Libera prestare a serviciilor – Circulație rutieră – Înmatricularea și impozitarea autovehiculelor – Vehicul înmatriculat într-un stat membru – Conducător auto cu reședința în statul membru de înmatriculare a vehiculului și în alt stat membru – Reglementare a unui stat membru care interzice persoanelor având reședința pe teritoriul acestuia de mai mult de 60 de zile să circule în acest stat membru cu un vehicul înmatriculat în străinătate)

(2023/C 24/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli

Părțile din procedura principală

Reclamant: VB

Pârâtă: Comune di Portici

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care interzice unui lucrător independent având reședința într-un stat membru de mai mult de 60 de zile să circule în acest stat membru cu un vehicul înmatriculat în alt stat membru atunci când vehiculul nici nu este destinat să fie utilizat cu titlu permanent în principal în primul stat membru, nici nu este utilizat, în fapt, în acest mod.

(¹) JO C 148, 4.4.2022.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Nacional (Spania) la 5 aprilie 2022 – Procedură penală privind pe Abel

(Cauza C-235/22)

(2023/C 24/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Nacional

Părțile din procedura principală

Reclamant: Abel

Cealaltă parte: Ministerio Fiscal

Întrebările preliminare

1) Articolele 126 și 127 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice [acordul de retragere (¹)] și articolul 18 primul paragraf și articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se aplică unei cereri de extrădare formulate de un stat terț după încheierea perioadei tranzitorii prevăzute de acordul de retragere cu privire la un cetățean al Regatului Unit care avea reședința într-un stat membru în cursul și după încheierea [perioadei de tranziție prevăzute de] acordul de retragere pentru fapte săvârșite înainte de intrarea în vigoare a acordului respectiv și pe durata aplicării acestuia?

În cazul unui răspuns negativ,

2) Articolele 10, 12, 13, 14, 15, 126 și 127 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice [acordul de retragere] și articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că jurisprudența stabilită prin hotărârile Curții pronunțate în cauzele C-182/15 (Petruhhin (²)), C-191/16 (Pisciotti (³)), și C-897/19 PPU (I.N. (⁴)) este aplicabilă în ceea ce privește o cerere de extrădare formulată de o țară terță cu privire la un resortisant britanic care era cetățean al Uniunii Europene la momentul săvârșirii faptelor pe care se întemeiază cererea de extrădare și care a avut reședința fără întrerupere pe teritoriul unui alt stat membru înainte de intrarea în vigoare a acordului de retragere și pe durata aplicării acestuia?

În cazul unui răspuns negativ,